

Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego
w Poznaniu

Klinika Hematologii i Transplantacji Szpiku

KIEROWNIK KLINIKI: prof. dr hab. Lidia Gil

60-569 Poznań, ul. Szamarzewskiego 84 ; tel. +48 61 854 93 83/ fax +48 61 854 93 56
e-mail: lidia.gil@usk.poznan.pl; sekretariat: e-mail: jadwiga.dworek@usk.poznan.pl

Poznań, dnia 12.10.2023 roku

**Recenzja dorobku naukowego i osiągnięcia naukowego dr n med.
Małgorzaty Koniecznyńskiej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia
doktora habilitowanego**

1. Dane osobowe i przebieg pracy zawodowej

Dr n med. Małgorzata Koniecznyńska ukończyła Akademię Medyczną im. Mikołaja Kopernika w Krakowie, otrzymując dyplom lekarza medycyny w roku 1991. W roku 2005 uzyskała stopień doktora nauk medycznych po obronie pracy doktorskiej na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie pt „Zastosowanie wskaźnika uwapnienia w ocenie zmian miażdżycowych w tętnicach wieńcowych”, której promotorem była prof. dr hab. Wiesława Tracz. Była to praca wyróżniona. Dr Małgorzata Koniecznyńska posiada specjalizację z chorób wewnętrznych (1999 rok) i kardiologii (2008 rok). Ukończyła ponadto studia podyplomowe „Zarządzanie Jednostkami Opieki Zdrowotnej” w Instytucie Zdrowia Publicznego Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego (2015 rok).

W latach 1992-1999 była zatrudniona w Oddziale Wirusowego Zapalenia Krakowskiego Szpitala Specjalistycznego im Jana Pawła II. W latach 2000-2010 pracowała w Ośrodku

Diagnostyki i Rehabilitacji Chorób Serca i Płuc. Od 2010 roku pełniła funkcję kierownika Oddziału Szybkiej Diagnostyki. Od marca 2022 roku jest zatrudniona jako asystent w Zakładzie Chorób Zatorowo-Zakrzepowych Instytutu Kardiologii Collegium Medicum UJ.

2. Ocena osiągnięcia naukowego pt „*Wiedza pacjentów leczonych przewlekle przeciwkrzepliwie – czynniki determinujące i znaczenie rokownicze*”

Osiągnięcie naukowe przedstawione przez dr n med. Małgorzatę Koniecznyńską, jako podstawa do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, jest cyklem czterech pełnotekstowych publikacji oryginalnych o łącznym współczynniku IF 19,032. We wszystkich pracach Kandydatka jest pierwszym autorem.

W pierwszej publikacji (*Kardiologia Polska 2018;79(7):1089-1096*) Kandydatka analizuje stan wiedzy pacjentów leczonych przeciwkrzepliwie z zastosowaniem NOAK i VKA z powodu migotania przedsionków. Wykorzystuje w tym celu kwestionariusz JAKQ, zwalidowany na Uniwersytecie Hasselt w Belgii. Jest to pierwsza w Polsce praca oceniająca świadomość następstw migotania przedsionków i wiedzy na temat skuteczności i działań niepożądanych terapii przeciwkrzepliwiej. Z punktu widzenia recenzenta najważniejsze pozostają obserwacje, które potwierdzają około 80% świadomość pacjentów, jakie mogą być następstwa arytmii i jakie są cele antykoagulacji. Z drugiej strony badanie wykazuje niską wiedzę na temat bezpiecznych skojarzeń leków i postępowania w przypadku pominięcia dawki leku. Uzyskane w toku analizy dane wskazują, na jakie zagadnienia należy zwrócić szczególną uwagę planując i wdrażając terapię przeciwkrzepliwą u pacjentów z migotaniem przedsionków. Publikacja została nagrodzona jako jedna z najczęściej cytowanych prac czasopisma *Kardiologia Polska*.

Kolejna publikacja (*Thrombosis Research 2022;2013:105-112*) dotyczy wpływu wiedzy mierzonej za pomocą kwestionariusza JAKQ na występowanie zdarzeń zakrzepowych, krwotocznych i zgonu. W badaniu potwierdzono, że pacjenci świadomi konieczności regularnego przyjmowania antykoagulantu, mieli znamienne niższe ryzyko wystąpienia epizodu niedokrwienia ośrodkowego układu nerwowego. Zmniejszone ryzyko krwawień wystąpiło natomiast u chorych, którzy m.in. rozumieli konieczność regularnego przyjmowania NOAC i wiedzieli, jaki lek przeciwbólowy jest najbezpieczniejszy w skojarzeniu z antykoagulantem. Ważną obserwacją jest potwierdzenie, że w miarę upływu czasu zmniejsza się liczba chorych stosujących się do zaleceń dotyczących leczenia przeciwkrzepliwego, co wskazuje na konieczność prowadzenia ciągłej edukacji.

Kolejna umieszczona w cyklu praca (*Polskie Archiwum Medycyny Wewnętrznej 2019;129(1):28-35*) opisuje wyniki uzyskane przy zastosowaniu zmodyfikowanego kwestionariusza JAKQ-VTE w grupie pacjentów z udokumentowaną ŻChZZ, otrzymujących leczenie przeciwkrzepliwie z tego powodu. Potwierdzono, że około 70% chorych zna następstwa ŻChZZ i ryzyko związane z długotrwałym unieruchomieniem, a stosowanie antykoagulantów zwiększa ryzyko powikłań krwotocznych (91,9%). Autorzy badania wykorzystali potencjał kwestionariusza jako narzędzia edukacyjnego. W ocenie recenzenta jest to bardzo ciekawa interwencja, która powinna być wykorzystana innych ankietach.

W ostatniej oryginalnej pracy w cyklu Kandydatka ponownie wykorzystwała kwestionariusz JAKQ-VTE, tym razem w celu oceny wpływu wiedzy na tolerancję krwawień w grupie pacjentów z ŻChZZ, bez identyfikowalnych czynników zakrzepicy. Wykazano, że rodzaj zdarzenia zakrzepowego wpływa na tolerancję krwawień w trakcie leczenia przeciwkrzepliwego. Potwierdzono korelację tolerancji krwawień z wyższym poziomem

wiedzy, ale w miarę upływu czasu tolerancja była mniejsza, co potwierdza konieczność reedukacji pacjentów (*Thrombosis Research 2020;193:116-121*).

Przedłożony cykl prac jest spójny, ma znaczącą wartość naukową, poznawczą oraz praktyczną. Przeprowadzone badania wykazały, że edukacja pacjentów leczonych przeciwkrzepliwie zwiększa bezpieczeństwo terapii. Wykazano ponadto przydatność kwestionariuszy JAKQ i JAKQ-VTE do oceny wiedzy pacjentów, umożliwiając jednocześnie ich edukację.

Uzupełnieniem cyklu są prace, w których Kandydatka jest autorem lub współautorem. Praca opublikowana w *Kardiologii Polskiej (Kardiol Pol 2019;77(4):437-444)* stanowi poszerzenie wcześniejszych badań dotyczących bezpieczeństwa leczenia przeciwkrzepliwego przez włączenie większej liczby pacjentów i potwierdza opisane powyżej obserwacje. Autorzy proponują wdrożenie narodowego programu edukacyjnego opartego na zwalidowanym kwestionariuszu w odniesieniu do wszystkich chorych objętych leczeniem przeciwkrzepliwym. W kolejnej pracy (*J Integr Car Open Access 2020; 29;3(1):5-7*) wykazano istotnie niski poziom wiedzy dotyczący bezpieczeństwa terapii przeciwkrzepliwiej wśród chorych kierowanych do zabiegów kardiochirurgicznych. Wydaje się, że jest to szczególna grupa pacjentów wymagająca szczególnej opieki, nie tylko edukacji.

W kolejnych dwóch pracach (*Can J Cardiol 2020; 36(4):500-508 i Int J Clin Pract 2020;74(6)31:e13483*) autorzy analizują poziom wiedzy pacjentów na temat leczenia przeciwkrzepliwego w kontekście ryzyka powikłań krwotocznych. W tej grupie chorych również edukacja ma podstawowe znaczenie dla bezpieczeństwa terapii, zwłaszcza u pacjentów z małymi krwawieniami. Pacjenci z dużym ryzykiem krwawień (wysoki wskaźnik krwawień) wymagają szczególnej opieki i edukacji.

3. Ocena dorobku naukowego

Zestawienie dorobku naukowego zostało przygotowane przez Bibliotekę Medyczną UJ CM i obejmuje 58 prac, w tym 29 oryginalnych prac pełnotekstowych opublikowanych w recenzowanych czasopismach z wykazów MEiN po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych. Doniesienia zjazdowe prezentowane w formie plakatowej lub ustnej objęły 45 pozycje.

Sumaryczny Impact Factor (z wyłączeniem publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe) wynosi 118.417. Liczba cytowań publikacji wynosi 731; liczba cytowań bez autocytowań 709. Indeks Hirscha – 13.

Działalność naukowa prowadzona przez dr n. med. Małgorzatę Koniecznyńską w większości dotyczy leczenia przeciwkrzepliwego u pacjentów dorosłych z migotaniem przedsionków lub ŻChZZ, ze szczególnym uwzględnieniem bezpieczeństwa tego leczenia. Ta część dorobku stanowi podstawę osiągnięcia naukowego i została podsumowana powyżej.

Dr n med. Małgorzata Koniecznyńska również prowadziła badania u pacjentów z cukrzycą typu 2 w zakresie zaburzeń hemostazy. Jej badania dotyczyły struktury skrzepu fibrynowego. Odrębny temat badawczy stanowił obturacyjny bezdech senny i jego wpływ na funkcję prawej komory oraz komorowych zaburzeń rytmu.

Kandydatka uczestniczyła w realizacji następujących projektów badawczych

1. Wpływ suplementacji wielonienasyconymi kwasami tłuszczowymi omega-3 na funkcje śródbłonna, stres oksydacyjny, agregacje płytek krwi i krzepnięcie oraz proces zapalny u pacjentów z cukrzycą typu 2 oraz chorobami układu sercowo-naczyniowego (NCN); wykonawca

2. Wczesna diagnostyka i prewencja choroby wieńcowej i udaru mózgu - program Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego; wykonawca
3. Międzynarodowy Projekt Interdyscyplinarny - Wartość prognostyczna niewazyjnej oceny tętnic wieńcowych w DSCT przed planowanymi operacjami naczyniowymi i zastawkowymi; wykonawca
4. Zadbaj o swoje serce po czterdziestce – małopolski program profilaktyki choroby niedokrwiennej serca; kierownik projektu

Za swoją działalność naukową otrzymała liczne nagrody, między innymi nagrodę Ministra Zdrowia za zasługi dla ochrony zdrowia w 2012 roku

4. Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr n med. Małgorzata Konieczńska jest doświadczonym dydaktykiem. W latach 2015-2019 prowadziła wykłady z zakresu chorób wewnętrznych dla studentów kierunku dietetyki Wydziału Technologii Żywności Uniwersytetu Rolniczego. Od marca 2022 r prowadzi zajęcia ze studentami IV roku Wydziału Lekarskiego CM UJ w ramach przedmiotu EBM. Od 2022 roku koordynuje zajęcia EBM dla School of Medicine in English CM UJ.

W latach 2018-2020 prowadziły wykłady popularyzujące wiedzę medyczną w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku na Politechnice Krakowskiej.

Kandydatka jest członkiem Polskiego Towarzystwa Internistów Polskich, Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego oraz Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego.

Jest recenzentem w 7 polskich i zagranicznych czasopismach.

5. Podsumowanie i wnioski

W podsumowaniu stwierdzam, że przedstawione mi do oceny osiągnięcie naukowe oraz aktywność naukowa dr n. med. Małgorzaty Koniecznyńskiej spełniają ustawowe wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, określone w art. 219 ust 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Osiągnięcie naukowe ma znaczący wkład w obecny stan wiedzy w zakresie obszaru którego dotyczy, nosi też znamiona oryginalności. Aktywność naukową kandydatki należy określić jako znaczącą. W świetle przedstawionych dokumentów stwierdzam, że dr n. med. Małgorzata Koniecznyńska jest dojrzałym, samodzielnym naukowcem. Zwracam się do Rady Dyscypliny Nauki medyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr n. med. Małgorzacie Koniecznyńskiej.

Prof. dr hab. n. med. Lidia Gil

